

Natuur rond het Markdal

Info: 06-40007219

Lievelingsvogel

In Engeland is een onderzoek uitgevoerd naar de kennis van de natuur onder 150 jonge biologiestudenten (18 en 19 jaar). (<https://doi.org/10.1002/pan3.10265>). Hen werd gevraagd om van een aantal groepen dieren en planten vijf inheemse soorten te noemen. Dat deden ze volgens een strakke wetenschappelijke methode in een anonieme enquête. Er werd ook gevraagd of de studenten uit de stad of van het platteland afkomstig waren en van wie ze over de natuur hadden geleerd. Het bleek dat de studenten meer vogelsoorten kenden dan soorten zoogdieren, vlinders, bomen, of wilde planten.

Gemiddeld wisten ze bijna allemaal wel vijf vogels te noemen, maar slechts iets meer dan de helft noemde vijf correcte soortnamen. Er zaten nogal wat “eenden” en “zeemeeuwen” tussen. Vlinders werden het slechtst gekend: slechts 13% van de studenten wist vijf soortnamen te noemen. En we hebben het hier over biologiestudenten, dus jonge mensen bij wie je in ieder geval een beetje belangstelling voor de natuur verwacht. Ja, allemaal leuk en aardig, is misschien de gedachte van de lezer die nu nog niet is afgehaakt, maar wat wil je nu eigenlijk duidelijk maken? Een aantal dingen. Ten eerste dat de studenten die het meeste wisten dat meestal hadden geleerd van ouders en enthousiaste leraren, of dat ze zelf aan de slag waren gegaan. De school waarop ze zaten, of hun sociale omstandigheden maakten niet veel uit. Iets anders

Lievelingsvogel: gekraagde Roodstaart.
Foto: Ria Lambregts

Werken met natuur loont.
Bijzettafeltjes van Zwavelzwammen

opvallends was

dat studenten die veel over vogels wisten, dat meestal ook over die andere dieren en planten deden! Vogelkennis als een soort kruiwagen voor algemene kennis en liefde voor de natuur. Zelf vind ik dat niet zo gek: vogels zijn relatief gemakkelijk te zien, maken vaak geluid en vertonen allerlei gedrag waarover je het kan hebben: dat kan aanstekelijk zijn.

Ik verwacht dat in Nederland de natuurbeleving en -kennis van jonge mensen niet heel anders is dan in Engeland. En ik vind dat heel zorgelijk, omdat een gebrek aan kennis samengaat met een gebrek aan beleving, wat weer leidt tot onverschilligheid over wat er met de natuur gebeurt. Wie valt het dan nog op dat de eerste lentezangers terugkeren, of omgekeerd, dat de laatste zomertortel Breda heeft verlaten? De Britten spreken met gevoel voor drama van de “Extinction of Experience”: het uitsterven van de ervaring. Het landschap om ons heen wordt dan slechts een decor, niet een wereld die we delen met ontelbaar andere wezens.

Je kunt ook hoop putten uit deze studie, want het blijkt dat de kennis en liefde voor dieren en planten wel degelijk kan worden overgedragen. Ikzelf zie dat als een taak: ik probeer mijn enthousiasme breed te delen. Hopelijk doe ik dat op een goede manier, want toen mijn kinderen nog klein waren, begonnen ze wel eens heel diep te zuchten als ik weer iets over vogeltjes of plantjes zei. Anderzijds weten ze alle drie ondertussen meer dan

de meeste anderen en hoorde ik een van mijn zoons zelfs al eens iemand corrigeren die de term ‘zeemeeuw’ gebruikte. Ik vind dan ook dat we allemaal ons best moeten doen en wat we weten en waarderen overdragen. Ik hoop dat veel mensen dan weer een echte lievelingsvogel krijgen: niet een abstracte, zoals een pinguïn van een grappig filmpje op YouTube of een ‘Angry Bird’. Nee, een vogel waarmee je een persoonlijke

ontmoeting hebt gehad, zoals die grappig drukke staartmezen in de bomen bij je tuin, of de adembenemend mooie gekraagde roodstaart die je in het bos bij een wandeling tegenkwam, of een majestueuze raaf die ineens boven je langs vloog terwijl je op je fiets naar school ging. Zo'n ontmoeting, zo'n ervaring, zo'n verrijking.

Leo Nagelkerke, West-Brabantse Vogelwerkgroep

Markandalletjes

- * Pas op: de eerste kastanjes zijn gevallen! En "Er kan er nog een komen!". Plezier voor kinderen!
- * Provincie start met voorbereiding verkoop Markhoeve! Moet maatschappelijk belang in Strijbeek dienen.

**Klokkenberg (ca 1965). Revitalisering gebouw nu in eindfase.
Hermeandering via waterschap moet nog volgen**

* 20 jaar ontwikkeling Klokkenberg. Karien van Bijsterveld en Marc Berends organiseerden een vakexcursie met vele "spelers" uit die periode. Bepalend was de switch van het maximaal uitnutten van het gebouw naar "het landschap is uitgangspunt", als krachtige uitspraak van de "Klankbordgroep". Het landschapsontwerp van prof. Bijhouwer uit 1950 werd uitgangspunt, bleef dat en werd via Raad van State vastgelegd.

Indrukwekkend is nog steeds de betrokkenheid en hartstocht van alle actoren om met maatwerk en overtuigingskracht resultaat te bereiken. De Klokkenberg gaat zijn laatste fase in. Het herstel van de meandering uit het Bijhouwer plan ontbreekt nog. Waterschap werkt nu aan dat plan in het Markdal.

* Haagse Beemden IVN Natuurwandeling. Zondagmiddag 8 sept. 13u30-15u30.. Hoe vogelrijke beemden natuurrijke grote woonwijk werd. Met het (princen)Haagse Beemden Bos. Aanmelden webiste IVN Mark&Donge.

* Vogels worden weer onrustiger.

Joop van Riet – natuurgids IVN Mark&donge